

ABONNEMENTSPRIJS

PER 3 MAANDEN

België . . . fr. 2,00

Den Vreemde . . . 4,00

betaalbaar.

Aankondigingen

In het blad *Vooruit* opgenomen moeten op voorhand betaald worden.

VOORUIT

SOCIALISTISCH DAGBLAD

MEDEDELINGEN:

Alles wat Redactie, Administratie, Gentisch Midden-Comité of de Arbeiderspartij enz. betrefft, moet aan het volgende adres gezonden worden:

J. FOUCAERT
LOKAAL VERBOD
9, Garenphuis, 9,
GENT

Nieuwjaargiften.

Wij verschillen met de *Gazette van Gent* over het wenschen van een « gelukkig nieuwjaar » en over het doen van giften aan allerhande werklieden en bedienden, ter dier gelegenheid.

Zij meent dat het goed is deze oude gewoonte te behouden, wij zijn van oordeel dat zij vernederend is voor werkman en bediende en er dus niet gauw genoeg kan van afgezien worden.

Het « nieuwjaarwenschen » door werklieden aan bazen, is een laatste overblijfsel van de vroegere verhoudingen tusschen baas en werkman, toen de baas nog mede werkte, de bazin zelfs al een handje toestak, de zoon als leerling in het werkhuis opgroeide, de werkman soms aan de tafel van den baas at, met hem een glaasje dronk, al eens op *rabotte* ging en den jongsten kleine van « madame » op den schoot mocht pakken en hem peerdeke leerde rijden.

Maar, « die tijd is lang voorbij » zoo als 't *Liedje van Moeder* klaagt.

Het groot kapitalisme heeft deze gewoonte in enkele jaren gedood; verre van dat de baas medewerkt, en de werkman dus door hem gekend en gewaardeerd zij, werkt de actionnair hoegenaamd niet; erger nog: hij kent in de meeste gevallen geen noot muziek van de hijverheid of van den handel, waarin zijn geld steekt, en 't gaat soms zóó ver, dat hij niet eens weet waar de fabrieken gelegen zijn, waarin hij aandeelhouder is, hoe of door wie zij bestuurd worden.

Dit is het geval met al de belgische actionnarissen van engelsche fabrieken, van fransché wijnbergen, spaansche mijnen, amerikaansche ijzeren wegen, enz.

De werkman wordt in deze groote nijverheidsgestichten niet meer bestuurd door den eigenaar maar door meestergasten, onderen opperbestuurders, die zelve maar knechten zijn en kunnen afgezet worden als een daglooner.

De werklieden worden daar noch gewaardeerd, noch geëerd, maar genummerd als gevangenen en staan op de boeken der maatschappij ver beneden de mekanieken en de paarden, die geld kosten als zij springen of sterven.

De zeden hebben zich veranderd

volgens de wijze van werken en bezitten en dit komt nog eens deze groote socialistische waarheid bewijzen: dat de zeden, de gedachten en de politieke, economische en godsdienstige instellingen der volkeren voortkomen uit de wijze van bezitten en van werken. En 't is, omdat wij zoo overtuigd zijn dat de huidige manier van voortbrengen de eerste, ja de eenigste oorzaak is van de slavernij des volks, dat wij haar in eenen socialistischen geest willen veranderen. Als alle voortbrengers gelijk recht op de voortbrengsmiddelen zullen hebben, zal de afhankelijkheid in eens uitgeroeid zijn.

Wij besluiten hieruit dat het « nieuwjaarwenschen » uit de zeden verdwijnt door het kapitalisme.

En wij vinden dit goed. Wij willen aan de rijken en meesters het recht ontnemen « wel te doen » — aangenomen dat « nieuwjaar schenken » wel doen is.

Waar halen zij het recht, de werklieden door weldaden te verplichten? Door wat hebben zij verdiend, de meerderheid der menschen voor hen dankbaar te doen zijn en daar gebruik of misbruik van te maken?

Is hun leven zoo nuttig, hun fortuin in 't zweet huns aanschijns gewonnen? Neen. En mag het zijn dat de nietsdoener, die verrijkt op andermans arbeid, het recht hebbe bij eerlijke werkers het wettig schaamtegevoel « van te moeten krijgen » te doen ontstaan? Neen.

Niet zij wier leven eene bron van rampen is, mogen de rol van weldoeners vervullen.

Wij zouden van de *Gazette van Gent* willen weten of zij reeds het ongeluk gehad heeft iets te moeten vragen of te moeten krijgen? Ah, eene pint, eene sigaar door eenen kameraad te worden aangeboden, als men weet ook een rondken te kunnen weergeven, is plezierig, maar moeten krijgen uit nood, direkt als « gift », als aalmoes, zie, dit is eene onbeschrijfelijke foltering!

Vragen is zóó pijnlijk, dat zeer vele werklieden beschaamd zijn « werk te gaan vragen » en dat is verstaanbaar.

Uit dit oogpunt zijn wij tegen de nieuwjaargiften. Wij willen dat de standen van « gevers » en « krijgers » uit de wereld verdwijnen; wij

willen dat de eene mensch tegenover den andere voor geen kruimel brood, voor geen draad katoen verplicht zij en 't is, omdat wij, als werkman en socialist, in de ziel overtuigd zijn dat de werkman recht op alles heeft, dat wij met zulke verachting den kluit vervloeken, die hem alle jaren soms door Pier of Jan uit de vijandelijke klassen wordt toegeworpen.

In de wereld, gelijk wij hem zullen hervormen, zal iedereen genoeg winnen om goed te leven en wordt hij door rampen getroffen, dan zal de Staat of de gemeente hem helpen, als een recht dat den mensch toekomt, zonder dat hij daarom protectie zal moeten afsmeeken of op eenen armenboek zal moeten prijken.

Onze trots maakt ons socialist en vijand van nieuwjaargiften.

Neen, niemand van hen, die het systeem van drinkgeld voorstaat, zal het in zijne volle logiek durven doordrijven, want de meeste menschen hebben een tegenzin van drinkgeld te moeten geven aan garçons, waarvan vele ronddraaien om den klint niet te ontsnappen en als zij moeten wedergeven, wel zorg dragen een kluit bij te geven en den laatste schier half onder den duim verborgen houden.

Dit « giftensystema » brengt voor den eene de schaamte, voor den andere het onbeschaamd schooien mede en dit is verderfelij!

BUITENLAND.

Nederland.

Verleden week werd te Amsterdam een verkooper van ons broederorgaan « Recht voor Allen » die ook het vlugschrift « Koning Gorilla » te koop aanbodt, aangehouden.

Frankrijk.

Aubertin, de dader van den aanslag op Jules Ferry, is zeer kalm en schijnt thans zeer gezond van geest. Hij heeft eenen brief geschreven aan den onderzoeksrechter om hem te verzoeken de zaak te bespoedigen.

— Door M. Gallot is aangeboden aan het museum Carnavalet, eene haarlok van Robespierre, gesloten in een medaillon, voortkomende van zijne zuster Charlotte. De familie Gallot had tot nu toe die herinnering in haar bezit gehouden.

— De *Radical* van Parijs merkt op dat het achttien jaren is dat de Republiek in Frankrijk bestaat. Dat is de ouderdom waarop sinds de Revolutie, de gouvernementen in Frankrijk vallen en die niet overschreden werd noch door de twee keizerrijken, noch door de orleanistenmonarchie.

De koningsgezinden hadden haren val voorzegd, maar de Republiek bestaat nog.

— De afgevaardigde Sarrien is op dit oogenblik bezig een wetsontwerp op te maken tot bescherming der kindsheid; voor zooveel daarover is bekend, zal het ontwerp, evenals bijna al degenen die van bourgeois uitgaan, halfslachtig zijn en zonder eenige degelijkheid.

— De minister van binnenlandsche zaken, maakt een algemeen wetsontwerp gereed, op de werkliedenverenigingen. Men wensch algemeen dat de bepaling die aan de fransche werklieden verbiedt zich internationaal te vereenigen zou afgeschaft worden.

Het is echter zeer te betwijfelen dat de regering dit gedacht zal bijtreden.

— De zaak van Ribaudan, de zaakgevestigde van Wilson (verkoop van decoratiën) kwam eergister voor de rechtbank; op aanvraag van 't openbaar ministerie heeft de rechtbank de zittingen onbepaald ongeschorst daar de plichtigheid van Wilson nogmaals duidelijk gebleken is.

Zal men er eindelijk toe besluiten den eechoft bij de kraag te vatten?

Duitsland.

De deutsche keizer is thans wederom bedlegerig. Zijn oudste zoon, de kroonprins Wilhelm, die ter oorzaak eener keelziekte nog altijd te St-Remo verblijft, schijnt weer op genezing te hopen. De keizerin is nog altijd gedeeltelijk lam en zal denkelijk dien toestand niet lang uithouden. Dit keizerlijk gezin geeft eene getrouwe voorstelling van den lichamelijken toestand der meeste regeerende familien van Europa; met den zedelijken toestand der gekroonde hoofden is het al niet veel beter gesteld. Ook dit verkeert in zeer wankelbaren staat. Uit dit alles blijkt duidelijk, dat de eindelijke ontknooping niet ver meer af is.

— Een *modern Auto-da-fé*. — In Hamburg werden dezer dagen ten minste dertig kisten socialistische schriften, die onlangs door de politie in de Rademacher-gang aldaar werden in beslag genomen, onder den ketel van het centraal-verwarmingstoestel van het gerechtshof-verbrand.

Of daarmee het socialistisch idee is vernietigd... *that is the question!*

— Hamburg en hare zusterstad Bremen worden door een gevoelige slag bedreigd; naar eene mededeeling uit Havana is aldaar eene groote engelsche maatschappij in vorming, welke den tabakhandel, die tot hertoe uitsluitend in deutsche en noord-amerikaansche handen was, wil meester worden en de hoofdstapelplaats voor den havanatabak naar Londen wil verplaatsen. Daardoor zouden in de eerste plaats Hamburg, en daarna Bremen en misschien ook wel Antwerpen, getroffen worden, daar in deze plaatsen, bijzonderlijk in Hamburg, de hoofdmart voor havanatabak is.

Engeland

De fransche regering heeft fr. 50,000 bijgedragen tot het bouwen van een fransch ziekenhuis te Londen.

— Over de ellende te Londen is al heel wat geschreven, maar toch zal dit ontwerp in dit modern Babylon onuitputtelijke stof leveren om de heerschers dezer aarde hunne misdaden in 't gezicht te slijperen.

Het blijkt uit officieele gegevens dat niet eene week van het verlopen jaar is voorbijgegaan, zonder dat verscheidene ongelukkigen — het juiste cijfer is nog niet vastgesteld — letterlijk van honger zijn omgekomen!

En dit gebeurt in eene stad waar de rijkdommen van enkele families voldoende zijn om het aanzien der wereld te veranderen, in de hoofstad van een land, waar de koningin een jaarlijks inkomen geniet van 20,000,000 fr!

Vereenigde Staten.

Woensdag sloegen de mijnwerkers van de Philadelphia Reading Railroad, in Shuylkill, over tot algemeene werkstaking.

Al de koolmijnen der maatschappij zijn nu gesloten, uitgezonderd eene of twee waarin een weinig wordt gewerkt.

Daardoor zijn 20,000 werklieden ledig gevallen, maar ook in andere mijnen die niet tot de maatschappij behooren, is het werk gestaakt, en enkel 17 kleinere van bijzondere eigenaars die hebben bewilligd in den eisch van hun werkvolk, liggen niet stil.

Die 17 mijnen geven werk aan ongeveer 3000 werklieden, maar de Philadelphia and Reading Company, zal vermoedelijk weigeren waggons te leveren aan de 17 werkende mijnen.

Het gevolg hiervan zal wezen dat ook deze gedwongen het werk zullen moeten staken. De werkstaking is algemeen in de streek Shamokin.

Dewijl hierdoor het kolenvervoer der maatschappij totaal stil valt, is er een aanzienlijk getal werklieden op den ijzerenweg zelve ontslagen, omdat hun arbeid zelve niet noodig is tengevolge der vermindering in de beweging.

Er worden groote pogingen gedaan bij M. Corbin, voorzitter der maatschappij, door personen die betrokken zijn in het handelsverkeer langshoer de lijnes, om het verschil te laten oplossen door eene scheidspraak.

Onder de ijzerfabriekanten van Shuylkill-vallei heerscht veel onrust, omdat zij hunne vuren zullen moeten uitdooven indien de mijnen hun geene kolen leveren.

Het gevolg hiervan zou wezen dat 50 smeltovens, die maandelijks 70,000 ton zwaar ijzer leveren en aan 10,000 man werk verschaffen, zullen koud worden.

De Beurs was bij den aanvang iet wat gedrukt tengevolge der werkstaking, maar was vaster dan vroeger toen de Beurs eindigde.

Eene groote werkstaking gepaard met eene algeheele stillegging in het werk is begonnen te Pittsburg, in de glasblazerijen, tengevolge van eenen twist over het werkloos in 1888.

Werkstaking en het sluiten der glasblazerijen is voortgelopen tot de fabrieken oostwaarts. Er zijn 11,000 personen ledig en men vrees voor eenen langdurigen twist.

Links en Rechts.

Tot wat het kapitalisme in staat is. — Een argentynsch blad, de « Correo Espanol » deelt mede dat er zich in Buenos-Aires eene maatschappij gevormd heeft met het doel, om alle ledigstaande huizen op te kopen, om de huurders van haar afhankelijk te maken, en de huishouers in de hoogte te kunnen drijven! Een schoon vooruitzicht voor de arme lieden, die water en bloed moeten zweeten om hunne huishuur te kunnen betalen. En zulke dieverij is gewettigd, zulke stroopers noemt men de fatsoenlijke klasse, en is overal heer en meester. Een schoon wereldje waarin wij leven niet waar?

— Iets voor de vrouwen. — Men weet dat de vrouwen, het gelovigste zijn, en 't meest vertrouwen stellen in de papen, in de hoop *hiernameals* (?) een stoel in den hemel te krijgen.

De kerkvaders hadden nochtans geen al te galante gedachten over de Eva's-dochteren.

Ziehier o. a. eenige gezegdens van groote heiligen:

H. Cipriano: De vrouw is een vergiftig wezen.

H. Paulus: Er zijn geene goede vrouwen.

H. Achilles van Braand: De vrouw is zeer heerschtuchtig en tyraneert het natuurlijke.

Pater Joly: Met de verstandigste vrouw keert men zot terug.

H. Bernard schreef: De vrouw is het werktuig des duivels.

H. Augustinus: De vrouw is het grootste kwaad.

H. Chrisostomus: Van alle wilde beesten is de vrouw het gevaarlijkste.

Gelijk men ziet zijn het schoone complimenten dat die heilige mannen over onze brave vrouwen maken. Die aanhalingen zijn nochtans volkomen echt, want zij zijn overgenomen uit een katholiek blad, namelijk de « Nacional » van Madrid.

— Debladen berichten dat de firma Armour en Co te Chicago dagelijks 5000 varkens, en soms meers lachten. Zij maakt daarbij gebruik van eene stoom-machien waarmede 500 varkens per uur kunnen

worden omgebracht. Deze Compagnie verkoopt ook het vleesch daarvan voortkomende, en is in eenige jaren misschien honderdmiljoen rijk geworden. Natuurlijk blijven ook de vleeschprijzen, zelf in Amerika, betrekkelijk hoog.

Zou het nu voor de werklieden niet veel verstandiger geweest zijn, dat zij zich door middel van cooperatie van zoo een groote nijverheidstak hadden meester gemaakt, en daardoor bij goedkoopere vleesch, ook nog die miljoenen, die eenige kapitalisten (gezworen vijanden der werklieden) nu in den zak staken, zelf hadden genoten en een deel ervan gebruik hadden tot propagande hunner beginselen!

Dat de arbeiders daaraan denken!

— Een der grootste aandeelhouders der koolmijnen van Sars-Longchamps, te La Louvière, waar de werklieden door schandelijke reglementen, gedwongen werden den arbeid te staken, is Koning Leopold II.

Bij al de blijken van liefde, aan het belgische volk gegeven, is dit zeker wel een der gevoeligsten.

— Het zal zeker wel aan onze lezers wonderlijk zijn voorgekomen, dat de papen in de groote steden, geene pogingen hebben aangewend om de bevoiking te doen vieren, ter gelegenheid van den jubilé van Leo de strooijger, bijgevoerd Paus van Rome. Niets natuurlijker nochtans. Toen Pius IX zijn jubilé vierde, hebben de papen hemel en aarde verzet om vetpotjes en lantaarntjes aan 't branden te krijgen, maar toch konden zij niet tegenstaande de schandelijkste drukking en broodroofverijen, er slechts in gelukken een betrekkelijk klein aantal lieden tot eene belachelijke parade te overhalen.

Ditmaal hebben zij de kans niet durven wagen, wel wetende, dat eene viering voor den paus, bij de werklieden op een ellendige fiasco zou uitloopen.

Dit is een verblijdend teeken. De ontwikkeling der werklieden, het ontkiemen van hun gevoel van eigenwaarde, zal met de verdwijning der leugenachtige leerstelsels van de papen, gelijken tred houden.

— De katholieke bladen herhalen dagelijks, dat de viering van den jubilé der pausen, niettegenstaande de bewering des goddelooze gazetten, zeer luisterlijk is geweest. Wij gelooven dit volkomen, voor wat de sleepdragers en voetlikkers: de kardinalen, bisschoppen enz. aangaat. Maar zouden zij durven beweren dat dit ook het geval is geweest met de werklieden? Neen, want het ont-

houden der viering alleen, bewijst het tegenovergestelde.

BINNENLAND.

BRUSSEL. — Te Brussel is eene naamlooze belgische maatschappij tot stand gekomen voor het exploiteeren van vastliggende en vrije ballons. Die maatschappij, met het oog op de brusselsche tentoonstelling van dees jaar, zal vijf ballons laten maken, waaronder een met stoom, metende 3000 k. meters, bestemd voor de vastliggende opstijgingen.

Die luchtbal zal voorzien zijn van eene mand waarin twaalf reizigers en de ballonbestuurder zullen kunnen plaats nemen. De opstijgingen met vastliggenden ballon zullen 5 fr. kosten.

Het maken van de drie ballons wordt geschat op 38,450 frank.

— Rond 6 1/2 ure, donderdag avond, ontstond er een geweldige twist tusschen een kanonnier en een jager te voet, die beiden dronken waren, op den Waver-schen steenweg. Van woorden kwam men tot daden en de jager werd in de worsteling erg aan het hoofd gewond.

— Een bakker, wonende in de Proekheerenstraat, heeft zich vrijdag morgen omtrent 5 ure, op zijne kamer opgehangen, ter wijl zijne vrouw nog sliep.

— Een oud man, die wat te veel in het glas gekeken had, kwam donderdag avond, omtrent 7 1/2 ure, langsheen de vaart, struikelde op den kant en viel op het ijs. Hij zakte er gelukkig niet door en kon door eenige voorbijgangers, op zijne noodkreten toegesnel, uit zijnen moeilijken toestand gered worden.

— Eene depeche uit Charleroi, dato 6 januari, 6 ure 's morgens, meldt de ontvluchting van Contessenne, den beruchten dief van Marchiennes, die gedurende het afgelopen jaar tot 20 jaar dwangarbeid veroordeeld werd door het Assisenhof van Bergen, voor diefstallen met gewapend hand.

Contessenne is de dader van den diefstal van 700,000 fr., gepleegd ten nadeele van generaal Schramm te Parijs.

Vroeger wist hij ook uit Nieuw-Caledonië en uit de gevangenis van Clairveaux te ontsnappen.

— De eerste teraardebestelling van dit jaar die plaats gehad heeft in de gemeente Oudenburg, was die van de oudsta inwonerster van heel de gemeente, de weduwe François, geboren den 14 januari 1788 en overleden den 30 december 1887. Dus 16 dagen minder dan 100 jaar. De

Feuilleton van VOORUIT (416)

Martin de Vondeling

BEDESCHEFFEN VAN EEN KAMERDIENAAR

NAAR HET FRANSCH VAN

EUGENE SUE.

Na verloop van een oogenblik zegde zij tot hare kamelier:

« Maak dat bad een weinig warmer... ik vind het koud... zorg ook dat mijn mantel goed verwarmd zij. »

« Ja, mevrouw. »

Ik ben onbeweeglijk blijven staan, aan onregelijke betoovering ten proef... en indien ik het zoo zeggen mag, aandachtig luisterende naar hetgeen ik niet kon zien, of liever met de oogen der ziel al de bewegingen mijne schoone gebiedster volgende...

Bij die verslindende gewaarwordingen... sloegen de aderen van mijn hoofd met zulk een geweld, dat ik, te midden van de diepe stilte die in die eenzame kamer heerschte, het dofte kloppen in mijn hoofd vernam.

Mijne zinnen waren beaeveld... ik wilde vluchten... ik kon niet, mijne knieën trilden, ik moest tegen het stuk huisraad

aanleunen dat ik bezig was schoon te maken; een pijnlijke zwijmel trok over mijne oogen. Benige oogenblikken bleef ik in dien staat, onbekwaam tot zien, tot denken.

De stem der prinses riep mij tot het bewustzijn terug. Ik hoorde haar tot Juliette zeggen:

« Langer wil ik niet in het bad blijven... geef mij den mantel. »

Nog een seconde verliet en Juliette zegde:

« Daar is hij, mevrouw. »

« Geef hier... » antwoordde de prinses. Doch bijna in hetzelfde oogenblik riep zij op gemelijken toon:

« Zie daar vallen mijne haren los... laat den mantel maar... bind ze eerst wat op... ge ziet ze in het water sleuren. »

En zeker stond in dien oogenblik Regina, ten halve in hare ebbenzwarte haren gehuld, als de nimf der oudheid, overeind in hare wit marmeren badschelp.

... Een kwartier uurs later ongeveer bevond ik mij aan het uiteinde van de kamer met een droog borsteltje de diep ingewerkte gebeeldhouwde lijst van den grooten venetiaanschen spiegel schoonmakende, en waarvan de kroon niet langs den muur rechtlijnig stond, maar voorover helde.

« Eensklaps zag ik in dien spiegel, tot nog toe dof en zonder weerkaatsing, daar niets anders dan eene gebeeldhouwde deur aan het uiteinde van het kabinet er in te zien was, dezelfde deur die naar de slaapkamer der prinses geleide! eensklaps zag ik in dien spiegel het daglicht...

en ziehier het tafereel dat voor mijne oogen zich vertoonde en nauwelijks een seconde duurde.

Ik zag de prinses met hare fraaie vlechten nog een weinig in wanorde nederhangende, met bloote schouders en armen... met haren sneeuw witten hals en boezem onder een met kanten bezetten batisten doek verborgen, doordien de twee smaragden knoopjes niet weder dichtgemaakt waren... aan den hoek van den schoorsteen zittende op een met blauwe tapijtwerk overtrokken zeteltje, in half gebogen houding, over haren net gesneden voet een parelgrijs zijden kousje trekkende. dat zij boven hare knie met eenen band van karmozijn roode zijde met een gouden slotje bevestigde, terwijl haar rechter voet, zoo blank als ivoor, nog bloot was en in witheid scheen te wedijveren met het hermelijnen kleedje, waarop die voet met blauwachtige aderen en rooskleurige toonen rustte.

Bijna onmiddellijk hoorde ik eene deur dichtslaan; de glans was uit den spiegel weg, het vonkelende, wellustige beeld was verdwenen.

Ik hield mij door eenen droom geboeid; een licht kloppje, zeer gemeenzaam op mijnen schouder gegeven, deed mij trillen. Ik keerde mij om; jufvrouw Juliette stond voor mij.

« Ik zie, mijnheer Martin, » lachte zij, « dat gij al bijzonder aandachtig uw werk doet; ik kom uit mevrouw's slaapkamer en gij hoort mij niet eens binnenkomen. »

« Ik... ik... maakte dien spiegel schoon, » antwoordde ik stotterende.

« Dat weet ik, niets leidt u af van hetgeen gij te verrichten hebt... gij zijt zeer gelukkig... Maar, zeg mij eens, zijn er de bloemen al? »

« Zij staan in mevrouw's kamer, jufvrouw Juliette, » zegde ik mijne bedaardheid hernemende.

« Goed, » antwoordde Juliette; « ik zal er mevrouw van onderrichten; zij heeft mij ook belast, u te zeggen haar te wachten om de bloemen op de tafeltjes te schikken... gij weet dat is dikwijls zoo hare manier. »

« Zeer wel, jufvrouw Juliette... ik zal op mevrouw wachten. »

« Lang zal het niet duren; ik moet haar nog slecht de haren schikken en kappen... dan komt zij hier, want eerst na het ontbijt zal ik haar rijken. »

En Juliette verliet mij.

Toen zij de deur der slaapkamer van de prinses opende, weerkaatsde weder het daglicht in den venetiaanschen spiegel waarop ik ondanks mij zelven de bliken had geslagen... ik zag niets meer dan het blauwe zeteltje aan den witmarmeren schoorsteenmantel.

Weldra trad Regina hare verblijfskamer binnen, waar ik haar met de gereedstaande bloemen wachtte.

(Wordt voortgezet).

vrouw was sedert verscheidene jaren in het gesticht der oude vrouwkens.

OOSTENDE. — Op 31 december 1887 was de toestand der Oostendische visschersvloot als volgt:

De vloot bestaat uit 211 sloepen in werkzaam dienst, bemant met 1300 koppen.

Gedurende het afgelopen jaar hebben 17 sloepen zeepatenten gekregen; 3 werden verkocht aan vreemde huizen; 8 zijn er verongelukt; 2 zijn van naam veranderd, terwijl er op de verschillende timmerwerken 4 nieuwe in aanbouw zijn.

Op 31 december bevatte de Blankenbergse visschersvloot 42 sloepen, zonder dek.

Heist bezat er 41.

Twee sloepen van deze laatste zijn gedurende het jaar verongelukt, ten gevolge van aanvaring.

De haven van Nieuport bezat 6 vaartuigen; de Panne 23; Coxyde 5; Oostduinkerke 6.

Behalve de vaartuigen van Nieuport hebben al de sloepen tot onze kust behoorende, een bemanning van 5 koppen.

KORTRIJK. — Een vreeselijk ongeluk heeft M. Dewitte-Delobel getroffen. Woensdag namiddag waren zijne kinderen op eene bovenplaats bezig met spelen op een touter (renne). Het negenjarige dochtertje verwarde in de koord en werd verworfd. Toen de vader bovenkwam, was het arm kind reeds een lijk. De droefheid der ouders is onbeschrijfelijk.

ANTWERPEN. — Vrijdag avond, rond 6 ure, is een genaamde V. D., oud ongeveer 60 jaar, schielijk dood gevallen, in eene herberg op den Aarschtschen steenweg, onder de gemeente Boisschot. De oorzaak van dit overlijden wordt toegeschreven aan overtollig eten bij gelegenheid van een jaarlijks feest.

— Een onderling van 72 jaar, Jos. Roeters genaamd, pensionaris van het gesticht Bogarts-Toris, is eergister avond, rond 7 ure, aan de vlotbrug in de Schelde gevallen, doch werd er onmiddellijk uitgehaald en naar hetzelfde gasthuis gebracht.

— De genaamde Gust. Serés, werkmán, oud 38 jaar, wonende Zilvermidstraat is eergister namiddag in het ruim van den steamer *Ousel*, liggende St. Michelkaai, gevallen; hij is met erge juwende wonden naar het St. Elisabethgasthuis gebracht.

— Omstreeks 11 ure, eergister avond, kwamen acht soldaten van den trein, waartusschen een korporaal, in eene

kleine herberg der Huikstraat, voor uithangbord dragende *Au Cosmopolite*.

Ben jong meisje dat in deze herberg woont, had kennis gehad met een der binninkomende soldaten, doch had hem reeds te kennen gegeven dat zij niet meer wilde van hem weten. Zij had hem eergister avond andermaal dit besluit herhaald, wat aanleiding gaf tot een woest tooneel.

De acht soldaten, als een man, begonnen, in de herberg alles kort en klein te slaan; niets bleef er heel, tot zelf de brandende lampen werden verbrijzeld.

Door den brandenden petrool ontstond een begin van brand, waardoor de hulp der pompiers moest ingeroepen worden, die dan ook aanstonds ter plaats kwamen en den brand in eenige minuten tijd gebluscht hebben.

De schade door deze woestaards aangericht wordt op 150 fr. geschat.

Twee der soldaten zijn aangehouden en ter beschikking van den krijgsauteur gesteld.

— Heden Zondag, 8 Januari, ten 12 ure 's middags, zullen op de Gemeenteplaats, op het plein achter het *Panorama*, openbare proefnemingen gedaan worden met de zoogenaamde brandblusschende *Harden Star grenaten*, zijnde kleine flesschen die een zeker vocht inhouden en waarmede men een begin van brand, al is het dan nog al hevig, plotseling uitdooven kan.

Deze proefnemingen worden gedaan, om er aan ieder het nut en de noodzakelijkheid van te laten zien.

— **BERICHT.** — Het bestuur der fanfaremaatschappij *De Vredekring*, verzoekt al zijne oud-leden de algemeene repetitie bij te wonen welke zal plaats hebben op Woensdag 12 Januari om 9 ure stipt, 'savonds in ons gewoon lokaal « De Werker », Diepestraat 146.

Het bestuur de herinrichting van den kring besloten hebbende, zoo durven wij op een talrijk opkomen hopen.

Het Bestuur.

STADSNIEUWS.

— Eergister morgen, omtrent 11 en 12 ure, was er een rondleerder met petrool, in de Chartreuzenstraat, die rechtover de fabriek van De Coster-Rousseau stond te bestellen als wanneer eensklaps de poort van de fabriek openging en er een wagen kwam uitgereden, die terecht kwam op de steekkar van boven-

bevel van haren vader in den waterput geworpen.

De voordeelen door deze onbarmhartige beheering opeengehoopt, gevoegd bij zijne bezoldiging, deden bij den bestuurder het gedacht opkomen te vluchten.

De onzekerheid zijner redding hem soms overvallende, zegde hij tot zich zelf dat hij buiten Frankrijk zekerder zou zijn dan dicht bij Parijs; en hij maakte een ontwerp, een plan tot ontvluchten op, vast besloten, zoohaast hij de voldoende som bijeen zou kunnen krijgen, om het met zekerheid uit te voeren, nog eens de fortuna te wagen in vrijheid.

Volgens zijne gewoonte, moest Camiel alle drie maanden het geld voor de uitgaven brengen, de ontvangsten ten voordeele der bedienden latende.

Op den gestelden dag kwam hij met zijn budget in zijne portefeuille. De meest waderspannige kinderen waren niet in het gewoon cacahot opgesloten geweest, welke Camiel niet naliet te bezichtigen, maar in echte *silos*, door een oud-soldaat van Afrika in Frankrijk gebracht.

De munitiej barstte uit den morgen zelf dat Camiel gekomen was. De kleine opstandelingen, tot het uiterste gebracht, barrikadeerden zich evenals de kinderen van Parijs, die zij waren. Het was een opstand der voorsteden in 't klein. Men moest de gewapende macht inroepen.

De bestuurder dierf niet, en om reden. Hij besloot zelf de politie te doen en zijn eigen gendarm te zijn, hij en zijne agenten. Allen met revolvers en *casse-têtes* gewapend, belegerden zij de opstandelingen, die zich om te best verdedigden met alle slaach van voorwerpen, steenen, banken,

genoemden persoon, waarvan de deszelfs gebroken werd, alsook de twee honden overreden, die er aan gespannen waren. Volgens het schijnt heeft men de ondergaane schade ingestaan.

— De politie heeft een kerel bij de kraag gevat die van huis tot huis een nieujaar gevecht wenschen, zich uittevende voor den nachtwerker van den wijk. De Vlaanderenstraat, Kuiperskaai en Muinkkaai had hij reeds « afgewenscht », toen men het bedrog gewaar werd.

— Wij vernemen dat de Vrije Staat van den Congo zijn contract met de gentsche scheepvaart-vereeniging en de maatschappij Walford, van Antwerpen, uitsluitelijk gevormd met gentsche kapitalen, verbroken heeft. De Vrije Staat heeft een nieuw contract met de *Anglo-African steam ship Company* aangeknoopt. Deze engelsche maatschappij schijnt voor het eerst niet geheel nauwkeurig te zijn. Haar vertrek geschikt op den 29 december laatst, heeft maar den 4 dezer plaats gehad.

— Een erg ongeluk had vrijdag bijna aan den Citadel boulevard plaats. Een rijtuig uit het *Vliegende Paard* waarin de heer doctor C., gezeten was, reed de helling van den Boulevard af, als de bout, die de tremien aan het voorspan vasthecht, losgeraakte.

De brancart begon tegen de pooten van het paard te slaan, dat de trekkoorden en den teugel aan stukken trekkende, op hol ging, terwijl het rijtuig tusschen de boomen geslingerd werd. Het paard werd op den Godshuisboulevard ingehouden door eenen inwoner aldaar.

De koetsier die van zijnen bok geslingerd geworden was, werd in een koffiehuis door doctor C. verzorgd. Zijne wonden zijn gelukkig niet erg.

Het ongeval kon zeer erg gevolgen hebben want paard, rijtuig en inzittende konden in de Leije geslingerd worden.

— Te rekenen van 9 der loopende maand zal het bureau der rechtstreeksche belastingen der wijken F. K. overgebracht zijn Molenstraat, 1, hoek der Coupure, linker oever.

— De regeering zal naar wij vernemen het maken van 2000 nieuwe wagons in aanbesteding leggen. De kosten zouden door een buitengewoon krediet worden gedekt.

— Heden maandag, laatste vertooring van den *Cirque Continental*. Om 3 ure kindervertooring; plaats voor volwassenen en kinderen aan fr. 0,20; om 7 1/2 luisterlijke vertooring. Nieuwe pantomime: *Les brigands des Abruzes*.

tafels, alles gebroken hebbende om er wapens van te maken.

Een revolverschot trof het hoofd van den opstand... en het gerucht, de kreten, het geluid der wapens, deden de zinnelooze Clara Hofmann toesnellen, die voor de kinderen eene aanval van zinneloosheid kreeg, haren vader uitscheidende voor kindermoordenaar, zich in het gewoel werpende, de oogen uit hunne holten, het schuim op de lippen, de haren verward op het voorhoofd, met dreigende vuist, en eene furie gelijk.

't Is alsdan dat Camiel aankwam. Zijne verbazing was zoo groot als zijne smart en zijne tegenwoordigheid gelukte er in den vrede te herstellen.

De kleine gekwetste werd verbonden en verzorgd.

Het voorval, het was aldus dat de bestuurder zijne misdaad noemde, werd gansch ten voordeele van den plichtige en ten nadeele der slachtoffers uitgelegd.

En de orde in dit klein Warschow hersteld zijnde, at en rekende men; op dit oogenblik ontving Garousse het drijmaandelijksch geld... en toen Camiel zich oprichtte om weder in het rijtuig te stappen, haalde Garousse, hopende er in zijne plaats in te klimmen, eensklaps zijn revolver te voorschijn en legde op Camiel aan; maar toen hij het wapen wilde afdalen, nam Clara, tot haar versand te ugekomen en de beweging gezien hebbende, hem aanstonds bij de hand en het schot doodde het gekwetste kind.

Eensklaps hoorde men schuifelen als in het bosch van Bondy; daar werd de deur met geweld geopend en liet eene

— Eene onderwijzeres van eene school oazer stad, had donderdag eene harer leerlingen, bij vergetelheid, in de klas gelaten, toen zij zelf vertrok. De moeder kwam haar kind te gemoet en zag het nergens. Alsdan begaf zij zich tot aan de school en bevond dat het erin zat. Gelukkig dat eene gebourvrouw den sleutel der school bewaard, en deze voor de vrouw geopend heeft, anders zou men naar de stad de schoolmeesteres moeten gaan zoeken hebben. (*Fondsblad.*)

— Bij k. l. besluit van 30 december 1887 wordt M. J. Mac-Leod, doctor in natuurlijke wetenschappen benoemd tot buitengewoon leeraar bij de faculteit van wetenschappen.

— Bij besluit van denzelfden datum wordt M. K. De Visscher, geneesheer, benoemd tot buitengewoon leeraar bij de faculteit van geneeskunde, voor den leergang van wettelijke geneeskunde.

— Wij hadden gister gelegenheid in 't Lakenmetershuis eene voordracht te hooren geven over *Godsdienst en Opvoeding*. De spreker, M. I. Alber, was een beginneling; wij konden dus natuurlijk van hem geene diep bestudeerde of wetenschappelijke voordracht eischen. M. Alber ondervond dat niets moeilijker is voor een jong woordvoerder, dan bij het onderwerp te blijven. Dis verontschuldigd ten volle de staaltjes der inhaling van de papen en andere geschiedenissen, die hij voordroeg en die naar ons oordeel al zeer weinig betrekking hadden met *Godsdienst en Opvoeding*.

De spreker bepaalde zich bij papenvretterij. Jammer genoeg, want wij zijn verzeerd dat hij goed zou leeren voordragen, indien hij zich meer ongedwongen aanstelde. Voor eene toekomstige maal verwachten wij van hem iets degelijker.

— Heden avond, 9 Januari wordt er in den estaminet *De Witte Duif*, Brugschensteeweg 186, een concert gegeven ten voordeele van den strijdpenning.

Mannen der Brugschepeert, gezorgd daarvoor.

— Gister avond was de meid van M. V. R., op de Garenmarkt bezig met de blinden der vensters te sluiten, toen oens de ladder waarop zij stond, van onder haar werd weggerukt door drie kerels die er mede wegvluichten. De meid heeft zich in haren val gelukkig niet ernstig bezeerd. Zij meent en der baldadige kerels te hebben herkend.

— Het concert van het Willemsgenootschap, had zaterdag voor eene volle

bende politiemannen in, door Paolo en den herkuul van 't Noorden aangevoerd.

— Daar is Garousse! riep Paolo uit.

En zij sprongen op hem, bonden hem en namen hem als een pak op.

— Verloren! riep de baron... Ah! 't is de voddendraper die mij aangeklaagd heeft.

— 't Is hij ten minste die u heeft doen vangen, zegde Paolo; want hem willende aanhouden, heb ik hem gezocht waar ik u gevonden heb... een zalm voor een grondeling.

Paolo en zijne bende was inderdaad bijzonderlijk gelast geweest, den vluchteling te hervatten.

Bij onlusten houdt de politie zich meer met de oproerlingen bezig dan met de moordenaars.

Maar het schandaal, de verontwaardiging zelve door de ontspanning van den moordenaar onder het publiek veroorzaakt, had de openbare macht doen besluiten hem Paolo achterna te zenden. 't Was nochtans aan het toeval dat de behendige politie de ontdekking van den moordenaar verschuldigd was; want 't was door den beschuldigde Jan te vervolgen bij Camiel, dat zij het spoor van Garousse ontdekt had.

(Wordt voortgezet.)

DE VODDENRAPER VAN PARIJS

Groot republiekeinsch roman

door FELIX PYAT.

Het waren niets dan bloemen en feesten... een model-toevluchtsoord. Men had van de soep der kinderen gegeten, eene lekkernij! hun gevone wij... een nektar!... alles was om te best in het best der toevluchtsoorden mogelijk... een klein Olympe voor kleine goden; en na het middagmaal bij den bestuurder, waar de toezichter onder het tafellaken een bankbriefje van duizend franken aan zijn adres gevonden had, werd er aan den openbaren bijstand een verslag ingediend, waarin men den bestuurder van het gesticht, de houding van het huis, den vooruitgang der kinderen ophemelde, de belangloosheid en de wijsheid van den eigenaar, den achtbaren volksvriend, M. Camiel Barville in de wolven verhieft.

In het midden dezer afschuwelijkheden kon de gezondheid van Clara, ondanks de zuivere lucht en de kalme der velden, niet verbeteren.

